

انترناسیونال

هفتگی

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

Tel: 0044-7971-965-857

www.haftegi.com

۸۶

۷ دی ۱۳۸۰

۲۸ دسامبر ۲۰۰۱

جمعه ها منتشر میشود

اصغر کریمی

Tel: 0044-771-409-7928
asqar_karimi@yahoo.com

اسد گلچینی دبیر کمیته تشکیلات گل کشور
Tel: 0044-794-041-6768
asad.golchini@ukonline.co.uk

شهلا دانشفر دفتر مرکزی حزب
Tel: 0044-795-051-7465
Fax: 0044-870-135-1338
markazi@ukonline.co.uk

رحمان حسین زاده دبیر کمیته کردستان حزب
Tel: 0046-739 855 837
r_hoseinzadeh@yahoo.com

بهرام مدرسی دبیر کمیته مرکزی
سازمان جوانان کمونیست
Tel: 0049-174-944-0201

رادیو انترناسیونال

۴۱ متر - ۷۵۲۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

تلفن 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:
0044 208 962 2707

جمهوری اسلامی: "وفاق" یا آشوب!

مصطفی صابر

mosaber@yahoo.com

تضعیف شده جمهوری اسلامی در سطح بین المللی مردم را در اعتراض به آن تشجیع و مصمم تر کرده است.

جمهوری اسلامی به آخر خط رسیده است. اینرا دیگر تقریباً همه میگویند. اما چه کسی لکه ننگ جمهوری اسلامی را به تمامی از چهره تاریخ پاک خواهد کرد و یک جامعه واقعا برابر و آزاد را به جای آن خواهد نشانند؟ این کار جنبش ماست، جنبش اکثریت عظیم مردم مزدبگیر، تحت ستم و آزادیخواه. جنبشی که میخواهد زنجیرهای مذهب، ملیت، مردسالاری، و بردگی مزدی را از دستهای خود و بشر باز کند. جنبش کمونیسم کارگری!

برای رهبر تراشی از بین مغضوبین رژیم اسلامی (حتی امثال طبرزدی که دوم خرداد او را وابسته به رفسنجانی و بیت رهبر معرفی میکرد) دست میزنند. برخی هم عافیت طلبانه سر بطرف رژیم سابقها بر میگردانند. در هر حال، نکته اینست که پایگاه اجتماعی جمهوری اسلامی به نازکترین حد خود، به قشر بسیار محدودی از وابستگان و جیره خواران مستقیم دستگاه سقوط کرده که تازه متحد نگاه داشتن اینها (همان "وفاق") معضل روزمره جمهوری اسلامی است.

این اوضاع داخلی جمهوری اسلامی را باید در فاکتور تعیین کننده اوضاع جهانی و منطقه ای ضرب کرد، بویژه در اینکه سکه اسلام سیاسی از رونق افتاده و معادل افغانی خامنه ای ها و یا معادل سعودی محتشمی ها در لیست "واتند" های غرب قرار گرفته اند. بعلاوه، خاتمی فقط در داخل نیست که به جوک تبدیل شده است. در بین دول پراگماتیست غرب نیز اظهار یاس از خاتمی هر دم وسیعتر میشود. موقعیت

گذاشته بودند، دانشجویانی که از هفت خوان گذشتند، کمترین چیزی که به خاتمی گفتند "استعفا، استعفا"، به ما درس نده" و "مرگ بر طالبان" بود. (با اینهمه هرکس جلسه شنبه یک دی ماه را مبنای رادیکالیسم اعتراضات دانشجویی و جوانان در ایران بگذارد یا خود فریب است و یا میخواهد این فضای بشدت مختنق و کنترل شده پلیسی - دوم خردادی، اینکه دختران را چنان اسلامی و ضد انسانی در چارقد و چاقچور کرده و به پشت صحنه رانده بودند، و یا سر دادن سرود ای ایران و شعارهای ملی - مذهبی ها را به عنوان رادیکالیسم به خورد مردم ایران بدهد. خیر، رادیکالیسم جوانان و دانشجویان ایرانی بسیار فراتر، مدرن تر، آزادخواهانه تر و چپ تر از آنچه میخواستند بود که در یکم دی ماه توانست تحت آن فضای بشدت پلیسی ابراز وجود کند). در همین هفته گذشته اعتصابات و اعتراضات کارگری در گوشه و کنار کشور در جلوی مجلس، جلوی استانداریها، در حرکاتی نظیر اعتصاب یکهفته ای کارکنان شرکت واحد ارومیه همچنان جریان داشت. قدری تعمق

در سخنان کارگران که گاه در گوشه و کنار رسانه ها منتشر میشود، حکایت از یک خشم عمیق و طبقاتی دارد: "با ما مثل اسیران جنگی رفتار کردند". دست کارگر را بسته آید و هیچ حق و حقوقی ندارد و وقتی می آید جاده می بندد که حقوقش را بگیرد، به او گاز اشک آور میزنند! کارمندان و افسار حقوق بگیر نیز دستکمی از کارگران ندارند. حتی در ارتش و سپاه هم معترضین به وضع موجود به مراتب وسیعتر از مدافعان جمهوری اسلامی اند. روشنفکران و هنرمندان سنتی ایران، کسانی که در مکتب جبهه ملی و حزب توده پرورش یافته اند، جریانات اپوزیسیون جنبش ملی - اسلامی ایران که مدافع موثر دوم خرداد و جمهوری اسلامی بودند اکنون با عیان شدن سترونی "جنبش اصلاحات" آخرین بهانه ها برای دفاع از بقاء رژیم را از دست داده و بسیار سردرگم اند. بعضی از اینها به تلاشهای مضحکی

کارگران شرکت واحد ارومیه دست به اعتصاب زدند

حزب کمونیست کارگری ایران همه کارگران و مردم آزاده را بویژه در ارومیه، به دفاع و همبستگی با کارگران اعتصابی اتوبوسرانی فرا میخواند. اعتصاب شکنی اقدام مذموم و ضد کارگری است که کارفرما از طریق آن میکوشد بخشی از کارگران را مستقیماً علیه بخش دیگر بکار گیرد و اعتصاب آنها را بی اثر سازد. در بسیاری کشورها اعتصاب شکنی غیر قانونی است و در هر حال بعنوان اقدامی تفرقه افکنانه با مقاومت و اعتراض شدید کارگران مواجه میشود. اعتصاب شکنی در بین کارگران ننگ و عار است. تحت هیچ شرایطی نباید به آن تن داد.

کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی ارومیه در اعتراض به عدم دریافت دستمزد و اضافه کاری ماه گذشته، از روز پنجشنبه ۲۹ آذر ماه دست به اعتصاب زده اند. گزارش ایرنا حاکی است که این اعتصاب تا ظهر شنبه یکم دی ماه همچنان در جریان بوده است. نه شهرداری و نه شورای شهر ارومیه حاضر به پاسخ گویی به خواستهای کارگران نیستند و موضوع را به استانداری ارومیه در اقدامی ضد کارگری رانندگان کامیونهای شهرداری را واداشته است تا اتوبوسهای شرکت اتوبوسرانی را به حرکت درآورند که طبق همین خبر تاکنون دچار چهار مورد تصادف شده اند.

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

انترناسیونال هفتگی پاسخ میدهد

خوانندگان انترناسیونال هفتگی در نامه های خود درباره مطالب نشریه و مسائل مختلفی اظهار نظر و سوال مطرح میکنند. تلاش میشود به برخی از این نکات که جواب به آنها جنبه عمومی دارد در این ستون پاسخ داده شود.

احزاب سیاسی و راه حل های آنها برای جامعه ایران

فاتح بهرامی

۱- کلیات

یکی از سولاتی که باشکال متفاوت مطرح شده و خوانندگان انترناسیونال هفتگی خواسته اند که درباره آن بحث بشود مربوط به نقش احزاب سیاسی در فرادای سرنگونی جمهوری اسلامی و جایگاه حزب کمونیست کارگری ایران است. گفته شده که بعضی جریانات سیاسی از حاکمیت ملی، پایبندی به دموکراسی و توجه به رای مردم سخن میگویند و حزب کمونیست کارگری هم درباره آزادی و برابری مردم حرف میزند و شعار جمهوری سوسیالیستی را مطرح میکند. و سوال اینست که درباره نوع حکومت آینده چه تفاوتی بین نظرات حزب کمونیست کارگری و جریاناتی که با جمهوری اسلامی مخالف هستند و بر دموکراسی تاکید میکنند وجود دارد؟ من در چند نوشته به جنبه های اساسی مربوط به این سوال پاسخ خواهم داد.

تا آنجا که به نوع حکومت و نقش مردم و خواست یک جامعه انسانی برمیگردد، میشود گفت که اشتراکی بین راه حل حزب کمونیست کارگری با جریانات دیگر وجود ندارد. این موضوع خیلی مهمی است که مردم امکان اینرا پیدا کنند که احزاب سیاسی را بدرستی بشناسند و با شناخت از برنامه و راه حل آنها انتخابشان کنند. درباره محتوای برنامه های احزاب سیاسی و ارتباط آنها با منافع و حقوق مردم مسائل

متعددی وجود دارد که باید به آنها پرداخت. در این شماره به یک اختلاف پایه ای حزب کمونیست کارگری با دیگر احزاب سیاسی درباره نوع حکومت اشاره میکنم. اولین تفاوت جدی ما با جریانات دیگر اینست که نقطه عزیمت ما برای انتخاب نوع حکومت و نحوه اداره جامعه از منافع انسانها سرچشمه میگیرد، از حرمت و رفاه و آسایش آنان تا آزادیهای سیاسی و اجتماعی و حقوق مدنی و غیره. جریانات دیگر همانطور که خودشان میگویند مبنا و نقطه عزیمتشان "حاکمیت ملی" است، دموکراسی و داشتن یک مجلس است، بهترین هایشان خواهان حکومتهایی از نوع ترکیه یا مصر هستند و حتی حکومتهایی مانند کشورهای اروپای غربی را برای ایران زیادی و یا ناممکن میدانند، دلیل هم بهانه هائی مانند مذهب و باورهای مردم و یا عقب ماندگی اقتصادی و امثال آن است. بعضی ها حتی خواهان این هستند که یک شاه وجود داشته باشد، یا اینکه یک حکومت مذهبی اهلی سر کار باشد. همه این احزاب، علیرغم تفاوتهایی که با هم دارند، درباره سازمان تولیدی جامعه بر اساس سیستم کار مزدی با هم توافق دارند.

بلحاظ اقتصادیات جامعه، اختلاف اساسی ما با آنها مربوط به نحوه سازمان دادن تولید جامعه است. در الگوی کلیه این جریانات بورژوازی مبنا تولید برای سود است و معلوم است که در این سیستم قرار است

را پیدا میکنند. اما اگر قرار این باشد که جامعه بر اساس تعاون و کار همگانی بچرخد و مبنا کار بخاطر مزد نباشد و کسی از قبل کار دیگری زندگی نکند، آنگاه نیازی هم به سرکوب کسی نیست. از اینرو در جامعه ای کمونیستی که حزب کمونیست کارگری برای برپایی آن مبارزه میکند، دولت بتدریج ضرورت وجودیش را از دست میدهد. و تا زمانی که دولت وجود دارد، این شوراها مردمی است که جامعه را اداره میکنند و ابزار اعمال اراده مستقیم مردم هستند.

اما احزاب اپوزیسیون بورژوازی خواهان بدست گرفتن قدرت را کم و بیش میشود از طریق برنامه های آنها و نظراتشان درباره مسائل مختلف جامعه شناخت. هنر خیلی از این جریانات البته مبهم گوئی و حرف زدن درباره حقوق و خواستهای مردم و مسائل اساسی جامعه است. "حاکمیت ملی" و دموکراسی هیچ چیز درباره حقوق انسانها، وضعیت زن و کودک در آن جامعه، و بلانی که فردا میخواهند سر کارگر بیاورند نمیگویند. دموکراسی مربوط است به اینکه چند سال یکبار رئیس جمهور و نماینده مجلس انتخاب کنند. همین جمهوری اسلامی اگر شورای نگهبانش را بردارند و ولی فقیه آنرا تا گرفتن خمس و ذکاتش محدود کنند، یک دموکراسی کامل است، رئیس جمهور آن انتخابی است و نمایندگان مجلسش هم همینطور. در شماره بعدی انترناسیونال به این نکته اشاره خواهم کرد که مکانیزم

واقعی برای تضمین حقوق و آزادیهای مردم در جامعه را چگونه و از روی چه چیز باید شناخت، زیرا صرف ادعا درباره اینکه یک حزب سیاسی کدام حقوق مردم را برسمیت میشناسد کافی نیست. اما میتوان خصوصیات ضد مردمی بعضی از احزاب را از روی برنامه ها و نظراتشان باز شناخت. مثلاً یکی از رهبران جریان سلطنت طلب درباره حقوق کارگران اشاره میکرد که اگر رفاه و بیمه های بیکاری مکفی وجود داشته باشد کارگران تنبل میشوند و به تولید لطمه میزند. چنین اظهار نظری نیاز به تفسیر ندارد، از قبل درباره حقوق کارگران و رفاه اجتماعی موضع کاملاً روشنی دارد، مبنا سود آوری هرچه بیشتر و بالا بردن تولید جامعه روی دوش کارگر و به قیمت بی حقوقی و استثمار شدید آنها است. بنابراین لازم است که احزاب سیاسی را وادار کرد که برنامه و مطالبات خویش را برای جامعه در معرض قضاوت عموم قرار دهند. حزب کمونیست کارگری در برنامه خود، "یک دنیای بهتر"، علاوه بر اینکه مختصات جامعه مورد نظر را بدقت بررسی کرده و مبانی نظری و ایدئولوژیک خود و همچنین انتقاد از جامعه موجود را در کلیه جوانب توضیح داده، مطالبات خود در جامعه موجود را به کاملترین شکل بیان کرده است. این برنامه یک محک مهم برای توضیح تفاوتهای حزب ما با جریانات دیگر است. ادامه دارد.

یک دنیای بهتر

برنامه حزب کمونیست کارگری

را بخوانید و آنرا به

دوستان و آشنایانتان بدهید

انترناسیونال هفتگی

را تکثیر و پخش کنید

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت
www.wpiran.org www.jawanan.org
www.wpibriefing.com www.iwsolidarity.com
www.rowzane.com www.medusa2000.com
www.hambastegi.org www.marxsociety.com
www.childrenfirstinternational.org www.kvwpiran.org

Bank Account:
 Z.I. Konto:
 520 5164 008
 BLZ: 10090000
 Beliner Volksbank
 Germany

Website:
www.haftegi.com
 Email:
haftegi@yahoo.com
 Fax: 0044-8701207768

Address:
 BM Box 8927
 London
 WC1N 3XX
 England